

4

ErhvervsAkademi Sjælland vil gerne sprede sig endnu mere

5

"Rivaliseringen skal endegyldigt begraves"

6

Nu uddanner resten af Norden lærerkandidater

Kan vi SÅ få finjusteret den lommeregner?

Pædagogstuderende

Roskilde
43.900,-

Lærerstuderende

Aarhus
41.000,-

Sygeplejerskestuderende

Roskilde
86.500,-

Pædagogstuderende

Nykøbing Falster
76.000,-

Lærerstuderende

Skive
61.000,-

Sygeplejerskestuderende

Næstved
124.000,-

15 læreruddannede i Skive koster det samme som 20 i Aarhus

Det er meget dyrere at uddanne lærere, pædagoger og sygeplejersker på de små

uddannelser uden for de store byer. Omkostningerne kan svinge med helt op til 70 pct., viser tal fra to professionshøjskoler. Regeringen vil i en kommende bevillingsreform give de små udbudssteder en ekstra million årligt. Det er useriøst, når sektoren samtidig skal effektivisere for 1,2 mia. frem mod 2020, siger rektortalsmand.

“De pålagte årlige to pct.s besparelser beløber sig samlet til 1,2 mia. kroner for pædagogsektoren. Alligevel har institutionerne siden 2010 udbudt 13 nye uddan-

Stefan Hermann, talsmand for rektorkollegiet

>> Artikel fortsat fra side 1

Professionshøjskolerne gnaver af

taxametertilskuddet til studerende på de store campusser for at finansiere uddannelserne på de små udbudssteder.

Prisen for at uddanne lærere, pædagoger og sygeplejersker kan svinge med helt op til 70 procent.

Det viser tal baseret på de rene uddannelsesstakster, som DM Professionshøjskoler har fået adgang til hos uddannelsesinstitutionerne.

Fx koster det 32.000 kroner mere om året at uddanne en pædagog i Nykøbing Falster, end det koster i Roskilde. I Skive er omkostningerne for en lærerstuderende næsten 50 procent højere end i Aarhus, nemlig hhv. 61.000 kroner om året i Skive og 41.000 kroner per hoved på campus i Aarhus.

Også på sygeplejerskeuddannelserne er udsvingene store. Næstved ligger i top på Sjælland med en omkostning på 124.000 kroner per studerende om året. Det er næsten 50 pct. dyrere end i Roskilde, hvor det koster godt 85.000 kroner om året at uddanne en sygeplejerske.

At der er så store forskelle, skyldes forhold som fx it, vedligehold af bygninger, mindre hold studerende, sikring af et varieret uddannelsesudbud samt ledelses-, studievejlednings- og andre administrationsudgifter.

Men den nye bevillingsreform, som bliver forhandlet parallelt med finansloven, tager slet ikke højde for de store prisforskelle. I forhandlingerne lægger regeringen op til, at professionshøjskolerne kan få et særligt engangstilskud på en million kroner årligt til hver af de mindre udbudssteder, dog maksimalt fem millioner. Udspillet skuffer rektor for UC Absalon Camilla Wang.

“Trods symbolske årlige ekstrabeløb til de små udbudssteder er lagkagen jo den samme. På grund af besparelser har vi netop aflyst at etablere os i Køge. Hvis politikerne både vil have stærke landdistrikter og stærke byer, nytter det ikke, at de fodrer os med vores egen hale”, påpeger hun.

Et utilstrækkeligt plaster på såret

De store prisudsving anskueliggør, hvor dramatisk misforholdet er, når politikerne på den ene side kræver høj uddannelseskvalitet i hele landet og på den anden side har vedtaget skrappe effektiviseringer. Det siger Stefan Hermann, der er talsmand for professionshøjskolerektorerne.

“De pålagte årlige to pct.s besparelser beløber sig samlet til 1,2 mia. kroner for perioden 2016-2020 i professionshøjsko-

lektoren. Alligevel har institutionerne siden 2010 udbudt 13 nye uddannelser uden for de store byer. Det gør vi, fordi vi tager et medansvar for, at der er en sammenhæng imellem at brede væksten ud geografisk og at kunne tilbyde uddannelser af god kvalitet både i og uden for byerne”, siger Stefan Hermann.

Bevillingsreformens million til små udbudssteder er et utilstrækkeligt plaster på såret og vidner om, hvor svært det er at få politikerne til at stemple ind på en seriøs kvalitetsdagsorden, mener rektorenes talsmand.

“Det var, desværre, meget nemt i 2015 at finde bred politisk opbakning til en 10-procents besparelse over fem år i uddannelsessektoren. På min egen professionshøjskole, Metropol i København, betød det i efteråret nedlæggelsen af 104 stillinger. Det rammer os på kvaliteten hele vejen rundt, at sektoren ikke prioriteres”, forklarer Stefan Hermann.

“Hvis politikerne både vil have stærke landdistrikter og stærke byer, nytter det ikke, at de fodrer os med vores egen hale”.

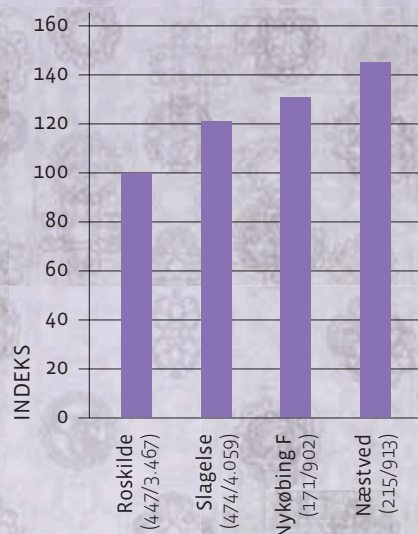
Camilla Wang, rektor for UC Absalon

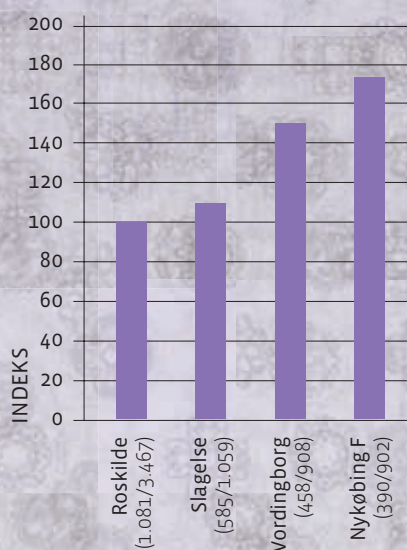
uden 2016-2020 i professions-
nelser uden for de store byer”.

OMKOSTNINGER PR. STUDERENDE
(SYGEPLEJERSKE)

OMKOSTNINGER PR. STUDERENDE
(PÆDAGOG)

ET TALEKSEMPEL

Indeks 100 i graferne er den rene uddannelsesstakst, som professionshøjskolen UC Absalon modtager per studerende om året. Men udgifterne til at drive små udbudssteder er langt større end på de store campusser. Derfor bliver det reelt op til 70 procent dyrere at uddanne en pædagog i Nykøbing Falster end i Roskilde. Tallene i parentes angiver, hvor mange studerende der er på uddannelsen, og hvor mange der samlet studerer på udbudsstedet.

20 læreruddannede i Aarhus svarer til prisen for 15 i Skive, viser tal fra VIA UC. De årlige omkostninger per lærerstuderende i ren uddannelsesstakst svinger med næsten 50 procent:

Aarhus/Silkeborg:	41.000 kroner
Nørre Nissum:	57.000 kroner
Skive:	61.000 kroner

Sygeplejerskestuderende

Roskilde
86.500,-

Samfundsproblem overladt til professionshøjskolerne

Hans Beksgaard, der er formand for professionshøjskoleunderviserne i DM, har på sin egen arbejdsplads, UC Syd, oplevet, hvordan det kan lægge gift ud for kollegaskabet, når omkostningerne til at drive uddannelse på én adresse skal tages fra en anden.

“Alle ved, at de små udbudssteder er urentable, og når ressourcerne skal hentes hos de store, går der noget fra alle. På den måde oplever vi, at økonomiske rammer kan ende med at skabe spændinger internt mellem de forskellige udbudssteder inden for den samme institution. Jeg håber, at man vil tænke på, at et kommende bevillingssystem skal være mere gennemsigtigt”, siger Hans Beksgaard.

Også VIA UC har i mange år sendt penge fra øst til vest for at kunne drive to mindre læreruddannelser i Skive og Nørre Nissum. Det er næsten 35 procent billigere at uddanne lærere på campus i Aarhus.

“Hvis vi kun havde økonomi i hovedet, så havde vi uden at tøve samlet alt i Østjylland”, konstaterer direktør i VIA Erik Hygum.

VIA har for år tilbage nedlagt en uddannelse, men også for nylig oprettet en pædagoguddannelse i Grenå, ligesom man vil oprette uddannelsesstationer i både Holstebro og Randers, hvor studerende kan tage dele af en læreruddannelse.

De nye poppuddannelser kommer bl.a. på foranledning af kommuner, der mangler veluddannet arbejdskraft.

ErhvervsAkademi Sjælland vil gerne sprede sig endnu mere

Siden 2012 har ErhvervsAkademi Sjælland samlet sine uddannelser på halvt så mange adresser for at høste stordriftsfordele. "Vi ville hellere brede os mere ud end trimme", siger udviklingschefen.

De ubetinget største aftagere af unge fra ErhvervsAkademi Sjælland (EASJ) er de små og mellemstore virksomheder, mange af dem håndværksvirksomheder, der ligger spredt ud i alle hjørner af Region Sjælland.

De unge, der vælger at gå på erhvervsakademiet, er oftest dem, der ønsker at uddanne sig i det nærområde, de kommer fra.

Alligevel er EASJ gået fra at have ligget på ni adresser i regionen for fem år siden til i dag at have samlet sig i fem af regionens større byer.

"Vi vil gerne opleves som et relevant og nært tilbud til unge og erhvervsaktive. Vi ved, at nærheden til uddannelsen betyder, at flere unge kommer af sted. Kunsten i vores verden er at balancere prin-

"Vi ved, at nærheden til uddannelsen betyder, at flere unge kommer af sted".

Jens Lautrup Nørgaard,
udviklingschef på EASJ

EASJ oplever ikke, at den udflytningsdebat, der rejste sig i sommer, handler om de erhvervsakademiske uddannelser.

"Meget af vores eksistensberettigelse ligger jo netop i at være lokalt til stede, også i yderområderne. Derfor balancerer vi konstant på en geografisk knivsæg, for vi er også helt afhængige af at sikre økonomisk bæredygtighed ved at samle os på færre adresser", påpeger Jens Lautrup Nørgaard.

Udviklingschefen oplever, at det på de korte videregående uddannelser er blevet helt nødvendigt at tænke i anderledes fleksible baner.

"Vi forsøger os med forskellige fleksible tilbud andre steder i regionen, fx popup-uddannelser som en engangforeteelse eller efter- og videreuddannelseskurser, hvis der opstår behov et sted. Vi har fx i øjeblikket en dialog med Holbæk Kommune om at imødekomme specifikke uddannelsesbehov i den nordvestlige del af Region Sjælland inden for det merkantile område. Umiddelbart er det min fornemmelse, at en del af fremtiden for uddannelsesinstitutioner som vores netop ligger i mere fleksible tilbud, som indtænker "popup"-modeller og it-baserede løsninger", forklarer Jens Lautrup Nørgaard. <<

ERHVERVSAKADEMI SJÆLLAND

- Udbyder 25 videregående uddannelser og en lang række fleksible videreuddannelsesforløb på akademi- og diplomniveau.
- EASJ's uddannelsesportefølje indeholder uddannelser inden for de tekniske, merkantile og it-faglige områder og udvikles i tæt samarbejde med regionens erhvervsliv.
- EASJ har fem afdelinger i Region Sjælland i hhv. Køge, Nykøbing F, Næstved, Roskilde og Slagelse.
- 3.500 studerer på fuld tid.
- 2.700 studerer på deltid.
- 900 er studerende fra udlande.
- EASJ beskæftiger 270 ansatte og samarbejder med ca. 1.000 virksomheder i Region Sjælland og sender ca. 1.000 dimittender ud i erhvervslivet hvert år.

cippet om nærhed med bæredygtighed. Vi skal være tæt på vores studerende, men vi skal også hænge sammen økonomisk, og kvaliteten i uddannelserne skal være i orden. Det sidste kræver stærke fagmiljøer, der har den nødvendige kritiske masse, og som ikke bliver alt for atomiserede", forklarer Jens Lautrup Nørgaard, der er udviklingschef på EASJ.

En geografisk knivsæg

EASJ udbyder i dag 25 fuldtidsuddannelser og en række efter- og videreuddannelser fra afdelinger i Roskilde, Køge, Næstved, Slagelse og Nykøbing Falster. Indtil 2012 var der desuden en afdeling i Haslev, og akademiet var spredt på flere adresser. Taxametertilskuddet følger samme princip som på professionshøjskolerne. Det udløser samme tilskud, hvad enten den studerende går på et lille hold i Nykøbing Falster eller på campus i Roskilde.

“Rivaliseringen skal endegyldigt begraves”

Tiden er inde til en national strategi for pædagogisk forskning. Og det er tudetosset, hvis universiteter og professionshøjskoler tror, de kan undvære hinanden. Det mener institutleder på DPU Claus Holm.

Alt for meget af den viden, som 500 skoleforskere producerer, kommer aldrig i brug i det praktiske pædagogiske arbejde.

Nu skal den sidste rivalisering mellem institutionerne begraves, og Danmark skal have en national strategi på området. Det mener Institutleder Claus Holm fra DPU under Aarhus Universitet, der har foretaget en analyse af problemet i den netop publicerede bog “Evidens og dømmekraft – Når evidens møder den pædagogiske praksis”.

“Forskningen er spredt ud på en masse små projekter og på for mange forskningsinstitutioner, uden at nogen har det fulde overblik over, hvem der gør hvad”, siger Claus Holm.

Et af problemerne i sektoren har været, at universiteterne såvel som professionshøjskolerne i snart 10 år har fokuseret mere på at opbygge nye institutioner end på kerneopgaven, mener institutlederen.

Sammenhæng efterlyst længe

“Jeg ved fra min egen hverdag, hvor meget tid og energi det suger ud af medarbejderne at bygge noget nyt op fra bunden. Ingen har siddet med hænderne i skødet,

kan jeg godt garantere. Til gengæld kan jeg, for første gang i mine 17 år på DPU se, at hele sektoren er strukturelt på plads, og at der også er udbredt enighed om, at forskningsindsatserne skal koordineres bedre. Samarbejdet mellem universiteter, professionshøjskoler og folkeskoler skal styrkes, hvis vi skal opnå en bedre kvalitet i forskningen”, forklarer Claus Holm.

Det er langtfra en ny problemstilling, at sektoren efterlyser en bedre sammenhæng i det pædagogiske forskningsarbejde. I et forsøg på at adressere behovet etablerede DPU i samarbejde med VIA UC for et år siden Nationalt Center for Skoleforskning. Ifølge Claus Holm er centret et forsøg på at tage ansvar for udviklingen af det danske uddannelsessystem. Det er dog kun en begyndelse.

The Danish Way

“For at få alle 16 forsknings- og uddannel-

sesinstitutioner på området med har vi brug for at forstærke de samarbejdsfremmende mekanismer, vi ved virker. Fx kunne man beslutte at give forskningsmidler til projekter, der går på tværs, og hvor kravet er, at der samarbejdes. Ph.d.-rådet

for uddannelsesforskning er præmieeksemplet på sådan et samarbejde”, påpeger Claus Holm.

Siden Nationalt Center for Skoleforskning åbnede i august sidste år, er det lykkedes med at være koordinator på 12 forskningsprojekter af national betydning, fortæller han.

“Rivalisering mellem institutionerne skal begraves. Det er jo tudetosset, hvis nogen fortsat tror, at universiteter og professionshøjskoler kan undvære hinanden. Så længe vi har det institutionslandskab, vi har, er vi nødt til at finde effektive samarbejdsformer, så vi kan få en systematisk kapacitetsopbygning af sektoren”, siger Claus Holm. <<

Sæt kryds i kalenderen

DM inviterer til TR-seminar i Vejle 2. og 3. november for tillidsrepræsentanter på professionshøjskoler og erhvervsakademier.

Kom og vær med til at debattere og lægge vores politik på centrale emner som uddannelseskvalitet, og hvilken forskning og udvikling der skal foregå på professionshøjskoler og erhvervsakademier.

Der vil være oplæg fra Akkrediteringsinstitutionen og rektorerne som modspil til vores egen kvalitetsforståelse og for at give os pejlemærker for, hvordan vi kan få underviservinklen til at stå stærkere i debatten om uddannelseskvalitet.

Temaerne på seminaret vil være:

1. Usikre ansættelser: oplæg om jura i forbindelse med tidsbegrænsede ansættelser m.v. og drøftelse af bestyrelsens forslag til vejledning om usikre ansættelser.
2. Præsentation og drøftelse af landsklubbens forsknings- og udviklingspolitik med eksempler på forskellige lokale tilgange til arbejdet med FOU.
3. Uddannelseskvalitet.

Sæt kryds i kalenderen nu. Du vil modtage program med oplægsholdere, og tilmelding udsendes senere!

Dansk
Magisterforening

Nu uddanner resten af Norden lærerkandidater

I Norge starter første hold af lærerstuderende netop nu på den nye kandidatuddannelse. Dermed er Danmark det eneste land i Norden, der holder fast i, at læreruddannelsen er en professionsbachelor. Sveriges erfaringer med en femårig læreruddannelse er blandede. Universitetstilgangen er ikke automat-svaret på, hvordan man højner kvaliteten, lyder det.

Det er med større spænding end sædvanligt, at førstelektor Kristin Ran Choi Hinna og hendes kolleger på Høgskulen på Vestlandet i Bergen i disse dage tager imod de første studerende, der skal læse til lærer på en kandidatuddannelse. Især to nye forhold imødeset hun med spænding:

“Det har været en stor mental omstilling at lave indhold til en lang, videregående uddannelse. Det er ikke længere muligt for vores studerende at stoppe, når de har taget en bachelorgrad, så vi risikerer at tabe flere undervejs. Samtidig indleder vi et partnerskab med femsyv skoler i Bergen, så de studerende kan komme på arbejde i praksis. I år er det cirka 250 studerende, men på sigt vil det være 1.000 studerende om året, så det bliver en kæmpe opgave at sikre, at skolerne ikke bliver for forskningstrætte”, forklarer Kristin Ran Choi Hinna.

Norge har især kigget til Island og Finland i arbejdet med at skabe en ny læreruddannelse, fortæller førstelektoren fra Bergen, der også sidder i hovedbestyrelsen i Forskerforbundet i Norge.

“Vi har diskuteret meget, hvordan uddannelsen undgår at blive for teoretisk, og hvordan vi bedst opnår, at pædagogikken bliver det bærende element hele vejen. Adgangskravene for de studerende er

“Det ømme punkt hos svenskerne ligger helt klart i samarbejdet med praksis”.

Katrin Hjort, professor i pædagogik og uddannelsesforskning.

også blevet hævet, fx i matematik. Selvom det samlet set ikke har betydet færre ansøgere, kan jeg godt tvivle på, at vi får de rette profiler, fx til kunst og andre praktiske æstetiske fag. Norge har en anden opdeling af uddannelsen end Danmark, og der har i år været en nedgang i ansøgertallet til indskoling og mellemtrin”, siger Kristin Ran Choi Hinna.

Høj faglig specialisering

Det er snart 10 år siden, at svenskerne indførte en femårig læreruddannelse. I 2011 betød en yderligere revision, at teorien fik en endnu større plads, mens praktikken blev reduceret til 20 uger.

Katrin Hjort, der er professor i pædagogik og uddannelsesforskning ved Syddansk Universitet, har boet og arbejdet i Sverige i 3½ år. Hun mener, at den forskningsbaserede undervisning har været et stort skridt frem.

“Svenskerne har satset på en høj faglig specialisering. Samtidig er det lykkedes for dem at tilpasse didaktikken bedre til de lokale forhold ved at give kommunerne et større spillerum. Det betyder, at man fx har friere hænder til at tilrettelægge sin pædagogik efter, om en skole ligger i ghettoen i Malmø eller i de pæne forstæder. Men det ømme punkt hos svenskerne ligger helt klart i samarbejdet med praksis”, siger Katrin Hjort.

Samme melding kommer fra Robert Sandberg, der underviser i historie på bl.a. læreruddannelsen i Södertörn og er suppleant til hovedbestyrelsen i SULF, forbundet for universitetslærere og forskere i Sverige.

“I dag får alle lærerstuderende en uddannelse, som kvalificerer dem til at forske, men det sker på bekostning af didaktik og læring ude i skolemiljøerne. Fx skal de studerende skrive to store forskningsprojekter under deres uddannelse, og en del af den tid kunne måske gøre større nytte, hvis den blev brugt i praktik. Især for dem, der uddanner sig til lærere i de små og mellemste klasser, giver det ikke mening, at de skal prioritere deres tid på den måde”, mener Robert Sandberg.

“Med 1.000 nye studerende hvert år bliver det en kæmpe opgave at sørge for, at skolerne ikke bliver for forskningstrætte”, siger Kristin Ran Choi Hinna, der er lektor på læreruddannelsen i Bergen.

Perspektiv i at styrke samspillet

Danmarks Lærerforening er tilhænger af, at Danmark følger de andre nordiske lande og opretter en femårig læreruddannelse. Hans Beksgaard, der er formand for professionshøjskoleunderviserne i DM, er til gengæld ikke blevet overbevist af de erfaringer, andre har gjort sig. For mere er ikke nødvendigvis bare bedre, påpeger han.

“Der er et skisma mellem universitetstilgangen og den professionsrettede tilgang, som hverken svenskerne eller finnerne har løst ved at gøre læreruddannelsen forskningsbaseret. Derfor ser jeg fortsat meget mere perspektiv i at styrke samspillet mellem universiteter, professionshøjskoler og folkeskolerne”, siger Hans Beksgaard.

Selv om en matematikunderviser har læst sit fag på universitetsniveau, er det ikke i sig selv en garanti for, at kvaliteten også bliver højnet i klasselokalet, vurderer professionshøjskoleunderviserens formand.

“Det er langt mere relevant, at vi i stedet giver professionsbachelorerne mulighed for at videreudanne sig på universitetet, i de tilfælde hvor det er relevant. Det er ærgerligt, hvis en diskussion om mere kvalitet i uddannelsen ender i en strukturel “one size fits all”-løsning”, påpeger Hans Beksgaard. <<

“En uddannelse, som kvalificerer dem til at forske, sker på bekostning af didaktik og læring ude i skolemiljøerne”.

Robert Sandberg, lektor i historie og talsperson i SULF, forbundet for universitetslærere og forskere i Sverige.

SKAL VI HAVE EN AKADEMISK LÆRERUDDANNELSE?:

Søren Pind, uddannelsesminister:

“Lærergerningen er efter min mening noget af det fineste, man kan uddanne sig til. Det er vores lærere, der formidler viden og dannelse til flere generationer af børn. Derfor skal vi også løfte læreruddannelsen, så den bliver bedre end i dag. Men jeg mener ikke, det vigtigste er længden på uddannelsen. Det handler i højere grad om uddannelsens indhold, dens undervisere og de studerendes engagement. Nu har det første hold netop gennemført den nye læreruddannelse, som trådte i kraft i 2013, og vi går derfor i gang med at evaluere uddannelsen i dens nuværende form”.

Christine Antorini (S), tidligere børne- og undervisningsminister, formand for Uddannelses- og Forskningsudvalget:

“Det er vigtigt at fastholde læreruddannelsen som en praksisnær uddannelse med praktik, som den kendes på professionshøjskolerne. Der må gerne udvikles bedre muligheder for at kombinere forløb med universiteterne, at skifte fra universiteterne undervejs til læreruddannelsen, overbygninger til læreruddannelsen og andre fleksible muligheder”.

Jacob Mark, uddannelsesordfører for SF:

“I SF er vi glade for professionshøjskolerne, som i dag udbyder læreruddannelsen. Der er dog rum til udvikling af den nuværende fireårige uddannelse. SF vil indføre et pædagogikumår som første år i folkeskolen, hvor den nyuddannede får langt færre undervisningslektioner og får tilkoblet en vejleder fra læreruddannelsen, som i løbet af det første år skal rådgive om livet som lærer”.

Hvor skoen trykker

Her i bladet har vi valgt at tage fat på nogle af de ømme tæer i vores del af uddannelsessektoren. Det kan godt være, at det gør ondt undervejs, men meningen er god nok!

Lærerruddannelsen med modulopbygning og stærk kompetencemålsstyring er under evaluering nu, hvor det første hold studerende er blevet færdig. Det har været en del af den politiske aftale lige fra start, og det er langt hen af vejen en naturlig ting, at selve uddannelsens opbygning bliver evalueret, ligesom alle delelementer og moduler skal det. Det går der så ret mange ressourcer med, selv om underviserne ikke er særligt involverede i selve evalueringen, der er udliciteret til et konsulentfirma.

Det er ligesom set før.

Det mest interessante er nok, at nogle kræfter tager evalueringen som anledning til igen at skabe usikkerhed om lærerruddannelsen og derved fremme egne positioner. Sidst har Liberal Alliance taget det som platform for at fremme synspunktet om, at man vil få mere kvalitet for pengene, hvis uddannelsen lå på uni. Det gør den nemlig alle andre steder, og efterhånden er vi det eneste land i Norden, hvor lærerruddannelsen ikke er flyttet over på uni.

Prøv engang at læse, hvad vore norske og svenske kollegaer har af kommentarer til det.

Drag dine egen konklusioner. Min er: Man løser ikke en pind ved en ny strukturomlægning uden fokus på kvalitet. En reform, hvor man igen starter med struktur og begrunder omstrukturering med ønsket om kvalitetsløft, men uden at tage en grundig drøftelse af, hvilken kvalitet går vi efter. Der er kun en vej frem: Tag fat på en grundig kvalitetsdiskussion, og brug struktur som et af flere redskaber til at understøtte uddannelseskvalitet.

Et andet politisk højspændt område er udflytning, hvor de regeringsbærende partier er nået frem til at se uddannelse som remedie til at dæmme op for den skævdeling af Danmark, der har været konsekvensen af den førte politik i såvel socialdemokratiske som venstreledede regeringer.

Professionshøjskoler og erhvervsakademier har en bane at spille på her. Det ændrer så bare ikke på, at bevillingssystemet gennem de sidste mange år har lagt et enormt pres på uddannelsesinstitutionerne for at spare og effektivisere. Bladet afdækker sort på hvidt, hvor meget mere det koster at drive små uddannelser i yderområderne i forhold til større uddannelser i storbyerne.

Hvis man fra politisk hold mener noget med genopretning af det skæve Danmark, er der ingen vej uden om at lade det være en væsentlig parameter ved en taxameterreform. <<

>> Artikel fortsat fra side 3

“Det er et samfundsproblem, hvis et barn i Vestjylland ikke kan få lige så gode pædagoger som et barn i trekantsområdet. Men i øjeblikket er det op til professionshøjskolerne og kommunerne at finde økonomiske løsninger på problemet, og det synes jeg er politisk uambitiøst”, pointerer Erik Hygum.

Hverken uddannelses- og forskningsminister Søren Pind eller ordførere for de andre partier har ønsket at udtale sig til dm professionshøjskoler. De var fortsat midt i forhandlingerne om en ny bevillingsreform ved deadline. <<

“Alle ved, at de små udbudssteder er urentable, og når ressourcerne skal hentes hos de store, går der noget fra alle”.

Hans Beksgaard, formand for professionshøjskoleunderviserne

